

NOTICIA DE NUESTROS LECTORES

Sr. Director:

Permeteu-me, si us plau, que jo, recollint el parer d'altres, proposi el que segueix.

Als premis de la ciutat d'Olot, n'hi consta un per a poesia, sense els auspicis de ningú, per a dir-ho així, mentre que se n'atorga un altre sobre història, art o costums d'Olot i comarca sota el patronatge nominal, no pas efectiu, de Guerau de Liost, àlia Jaume Bofill i Matas, fill d'Olot i poeta distingit.

Sembla que el pseudònim de què usà Bofill i Mates com a poeta encapçalaria millor el premi de poesia. I, quant al d'història i matèries concomitants, valdria la pena de pensar un altre nom. Així, hi ha primer que tot, el nom del donant de tal premi. L'anonimat ací no ens ve gens de grat, bé que el respectem. Després, donada la persistència invencible de l'anonimat, hom pot recórrer a d'altres noms il·lustres de la història d'Olot: Fontanella, Bolòs, Paluzie, Llobera, Gelabert, Danés, etc.

Ara, que tothom hi digui la seva.

Agraït, senyor Director.

M. de Vos

Sr. Director de "La Garrotxa":

Aprofitant que a la veïna ciutat de Figueres eren dies de Festa Major, hom hi va fer cap per a donar una ullada i així poder constatar aquelles millores ciutadanes que gaudeixen i que aquí Olot estem faltats, i que, amb una paciència com la de Job, esperem quan ho faran i quan ho tindrem. El primer en ensopegar fou el magnífic edifici de Correus i Telègrafs. A Olot, ja ho veieu, continuem per aquests serveis servint-nos de dues cambres i cuina, en dos pisos i en diferents llocs de la ciutat. Ara que els frares Caputxins han posat a disposició d'Olot l'edifici-Convencent i aquella grandiosa horta, ens han obert el diàleg per veure si seria possible que en uns pocs metres d'aquella horta es construís aquest tan necessari servei social, i que, tenint en compte que entre els carrers Joaquim Vayreda i Marià Vayreda hi ha un espai afectat també com a carrer, es podria acabar d'obrir, ja que seria un bon lloc per a edificar-hi la tan necessitada Casa Correus-Telègrafs. Hem

fet la suggerència: al nostre Consistori és a qui toca fer els treballs pertinents.

L'Institut de Previsió ja els ha construït un edifici propi per Ambulatori, amb les seves corresponents dependències i amb tots els aparells adients per a tota mena de visita mèdica. Olot, que és la població de la província—apart Girona—amb més productors inscrits i aporta més pessetes, ja veieu amb la consideració que ens té l'Institut de Previsió. No seria ja hora de que el Sindicat els manés la premsa en construir el tan necessari i ben merescut Ambulatori a Olot? També ja fa molts anys que gaudeixen d'Institut de Segona Ensenyança. A Olot, per fi, s'hi construeix un edifici per aital ensenyament. Ja era hora! Mentre no ens calgui esperar altres 15 anys pel material escolar!

També vaig admirar una gran i magnífica plaça on brolla aigua de diferents formes i colors, per a millor ornamentar i honorar el senzill, però eloqüent monument, amb l'escultura del Rei Jaume I, que els figuerencs li han dedicat en prova d'agraïment perquè els va fer del seu poble Vila Reial i els va excusar de l'acompliment d'alguns Mals Usos que tenia establerts el feudalisme. A Olot tenim en Verntallat i els seus remenses, que donaren la vida per acabar d'una vegada amb tots aquells Mals Usos, per a ells i els seus descendents, que som nosaltres. Olot era el lloc de concentració i baluard dels Remenses, i no hi ha ni una rústega pedra a la memòria d'aquells digníssims olotins i comarcans. I és degut que aquí estem molt faltats del sentiment de la gratitud i de ciutadania envers els nostres Pretèrits Olotins.

Mirant les característiques de la Rambla de Figueres, vaig comptar que tenia 130 metres de llargada, en els quals hi ha 10 seients (bancs) a cada costat, total 20 bancs. El nostre Passeig d'en Blay té 180 metres de llargada i solament hi tenim 6 bancs per banda al passeig central, total 12 bancs; o sigui que és més llarg i amb menys bancs. Això no es lògic ni raonable; per tant, és d'esperar que el nostre Consistori ara hi posarà almenys els que falten per arribar a 20 bancs: més seients per a les classes modestes. A Figueres, a la Rambla, del mes d'abril a octubre, una empresa posa 360 cadires; al Passeig de la Sardana, a la Devesa, Girona, i a la Rambla de Canaletes, Barcelona, igualment. Aquí les posem pel "Coso Iris". (És un precedent per si algun particular ho sol·licités). Per seure els dies feiners en una cadira, es cobra 1 pesseta al matí i 1 pesseta tarda-nit; els dies de festa, 2 pessetes. Això fa que una persona o matrimoni amb família, de la classe productora, puguin anar a esplaiar-se, sentir o ballar sardanes, ja que no tots els productors poden dependre's d'unes pessetes en seure a les taules dels cafès per beure aigua de civada o altres aigües tenyides de mils colors, endolcides amb sacarina que t'irrita la gargamella o l'estómac i aleshores vas clar com

els ànecs. Els arbres d'aquella Rambla són ufanosos i de fulles grosses; es comprèn, ja que tenen aquells parterres per a regar-los i mamar de la pluja; ja que l'aigua fa fang i el fang fa llot, i el llot fa saba; mes hom es preguntava: què els passarà als nostres arbres del Passeig d'en Blay, amb tot el passeig pavimentat o enrajolat, si solament els deixem per a alimentar-se un espai de 60 x 60 cms.? Es moriran físics o corsecats, perquè tots sabem que la terra del passeig és volcànica, i no fa fang ni llot ni saba. També em va plaure molt la pavimentació, amb un bonic mosaic de colors i dibuixos, que fan que l'atraient i popular Rambla sembli talment una alfombra de la sala d'una senyorial casa pairal.

Tenint en compte que el nostre passeig té molt espai bac i que les glaçades el faran intransitable en dies de mercat, potser seria millor un ferm paviment en compte de rajoles, que els forts freds poden malmetre. La Rambla de Figueres és la carretera d'Olot-Roses-Cadaquès, però amb direcció única per cada costat. Per què a Olot no fem el mateix amb el nostre Passeig de Barcelona? Hi ha espai per fer-ho, i a la vegada salvariem els superbs arbres, únics exemplars de tot Catalunya.

Llegides i garbellades totes les suggerències d'on posarem el mercat, a hom li sembla que les més lògiques són les que han donat les "Amas de Casa", com el de tenir-ho tot en un mateix lloc i així poder constatar preus i qualitats sense perdre temps ni anar carregat. No cal dir que el millor lloc és el Passeig d'en Blay, on caben tots, i més ara amb 10 metres més de llargada i una altra organització. Es cobra l'espai per metre lineal o quadrat? Diem això perquè hi ha qui té la parada més ampla que llarga... Que se'ls faci posar la mercaderia damunt de taulells.

Que tots els comerciants que paren els dies de mercat i fires a la via pública, ja siguin d'aviram, ous, fruites, verdures i tota mena de mercaderies, se'ls posin les mateixes obligacions i condicions que tenen tots els altres veïns, o sigui que aquell escampament i pilons de palla, encenalls, fulles de verdures i fruites podrides, capsos, papers i cartons que deixen abandonats, ho tornin carregar i s'ho emportin a casa seva, o bé que ho posin dintre bosses de plàstic i també se'ls cobri el passar a recollir-ho: l'espai que ocupen se'ls entrega net, i net han de deixar-lo, o bé se'ls multa. Un veí, per haver anat a posar tres pams de ferralla a un femer, a un lloc molt apartat i patètic, li posaren multa; més cal multar els que deixen les escombraries del mercat en passeigs i places de dintre la ciutat.

Tot del que aquí he fet menció, em va acudir en constatar, donant un tomb per la Rambla, places i carrers de la ciutat del veí i que hom voldria tenir aquí.

Ramon Sadurní i Masdeu

Olot, 4 de maig del 1969.